

Ο οξύς ήχος από τις σειρήνες πολέμου που ήχησε στις 05.30 της 20ης Ιουλίου του 1974 παραμένει ακόμα στις μνήμες των κατοίκων της Κύπρου που δεν μπορούν να ξεχάσουν τον πιο σκληρό εφιάλτη που έζησαν.

Πέρασαν 41 χρόνια...

«Στις 6:30 ο Μακάριος έφτασε στο Προεδρικό Μέγαρο... στις 08:00 εμφανίζεται στην αίθουσα τελετών του Προεδρικού, όπου τον ανέμεναν Ελληνόπουλα του Καΐρου τα οποία φιλοξενούσε. Τότε ακούστηκαν οι πρώτοι πυροβολισμοί. Ακολούθησε ανταλλαγή πυροβολισμών της προεδρικής φρουράς με τους πραξικοπηματίες», διηγείται ο τότε υφυπουργός παρά τω Προέδρω, Πάτροκλος Σταύρου και περιγράφει την φυγή του Μακάριου από το νησί, στο οποίο επέστρεψε τον Δεκέμβριο του 1974.

Την επομένη του πραξικοπήματος καταβάλλεται προσπάθεια να περάσει το μήνυμα ότι πρόκειται για ενδοκυπριακή υπόθεση, ενώ στις 18 Ιουλίου διατάζεται γενική επιφυλακή όλων των μονάδων. Στο μεταξύ, ο Μακάριος βρισκόταν στις ΗΠΑ, όπου στις 19 Ιουλίου καταγγέλλει από το βήμα του Συμβουλίου Ασφαλείας επέμβαση στα εσωτερικά της Κύπρου.

Μία μέρα μετά, 20 Ιουλίου, γράφτηκε η «μαύρη σελίδα»: εκδηλώνεται η τουρκική εισβολή, που επέφερε χιλιάδες νεκρούς, περίπου 1.500 αγνοούμενους, 200.000 πρόσφυγες και την διχοτόμηση του νησιού που ακόμα παραμένει...

Συνολικά χρησιμοποιήθηκαν από την Τουρκία περίπου 40,000 στρατιώτες ούτως ώστε να καταλάβουν το 36,2% του νησιού. Η απόβαση τουρκικών στρατευμάτων ξεκίνησε στην περιοχή του Πέντε Μίλι στην Κερύνεια.

Σαράντα ένα χρόνια συμπληρώνονται από την «μαύρη» μέρα της Κύπρου όπου τα τουρκικά στρατεύματα -με αφορμή το πραξικόπημα της χούντας της Ελλάδας για την ανατροπή του Μακάριου- πραγματοποίησαν την εισβολή τους.

Στις 20 Ιούλη του 1974, οι αντιδραστικοί της Άγκυρας εξαπέλυαν την επονομαζόμενη «Αττίλας 1» στρατιωτική επιδρομή και καταπατούσαν ένοπλα την εδαφική ακεραιότητα και την κυριαρχία του Κυπριακού Κράτους.

Λίγες μέρες αργότερα και ως τις 16 Αυγούστου, με τη νέα στρατιωτική τους επιχείρηση «Αττίλας 2» προέλαυναν στο βόρειο τμήμα της Κύπρου για να καταλάβουν, τελικά, το 38% του κυπριακού εδάφους.

Η τουρκική ένοπλη εισβολή άφησε πίσω της 5.000 νεκρούς, 220.000 πρόσφυγες και 1619 αγνοούμενους που βρέθηκαν αργότερα σε τουρκικές φυλακές ή δεν βρέθηκαν ποτέ. Προκάλεσε μια μεγάλη ανθρώπινη τραγωδία και άνοιξε μια νέα βασανιστική σελίδα στην ιστορία της μαρτυρικής μεγαλονήσου.

Ο κυπριακός λαός -Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι- 15 μόλις χρόνια μετά τον τερματισμό της βρετανικής κατοχής, είδαν πάλι ένα μεγάλο τμήμα της κυπριακής γης να περνά σε ξένη κατοχή. Και για πάνω από ένα τρίτο του αιώνα, μέχρι σήμερα, να συνεχίζεται μια βίαιη, διχοτόμηση της πατρίδας τους.

Στις 5:30 το πρωί ήχησαν οι σειρήνες σε όλες τις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου, φέρνοντας στη μνήμη το "μαύρο" καλοκαίρι του 1974.

Το πρωινό της 20ης Ιουλίου 1974, περίπου 40.000 τούρκοι στρατιώτες αποβιβάστηκαν στις ακτές της βόρειου Κύπρου, υπό την κάλυψη της Τουρκικής αεροπορίας.

Πριν τα τραγικά γεγονότα της εισβολής, είχε προηγηθεί το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου κατά του αρχιεπισκόπου Μακαρίου, που έδωσε την αφορμή στη Τουρκία για την υλοποίηση του σχεδίου της.